

2025/1757

22.8.2025

DECYZJA RADY (UE) 2025/1757

z dnia 8 lipca 2025 r.

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w odniesieniu do zmian załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG (dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽³⁾ oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002⁽⁴⁾.
- (4) Szereg przepisów dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 wymaga dostosowań merytorycznych, które uwzględniają specyfikę Porozumienia EOG i państw EFTA.
- (5) Ponieważ główne cele Unii w zakresie efektywności energetycznej na lata 2020 i 2030 nie mają zastosowania do państw EFTA, art. 1 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 oraz art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 5 dyrektywy 2012/27/UE nie powinny mieć zastosowania do państw EFTA. Państwa EFTA określają jednak dobrowolnie swoje krajowe orientacyjne wartości docelowe w zakresie efektywności energetycznej, określone w deklaracji państw EFTA załączonej do decyzji Wspólnego Komitetu EOG.
- (6) Art. 5 dyrektywy 2012/27/UE odnosi się do minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej, które muszą być spełnione na podstawie art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE⁽⁵⁾. Należy zezwolić Islandii na wypełnianie jej obowiązków w zakresie minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej budynków instytucji rządowych w oparciu o ustawodawstwo krajowe, biorąc pod uwagę, że przysługuje jej odstępstwo od włączenia dyrektywy 2010/31/UE do prawa krajowego.
- (7) Należy również odpowiednio dostosować art. 20 ust. 5 dyrektywy 2012/27/UE, w szczególności poprzez zastąpienie odniesienia do art. 5 ust. 1 bardziej ogólnym odniesieniem do art. 5, aby odzwierciedlić dostosowania dokonane na tych ostatnich przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2894/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/1994/1/oj.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/27/oj>).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2002/oj>).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/31/oj>).

- (8) Nowe oszczędności energii, które Islandia ma osiągnąć zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE, powinny odzwierciedlać specyfikę islandzkiego rynku energii i koszyka energetycznego.
- (9) Biorąc pod uwagę, że islandzki system energetyczny jest odizolowany, prawie wolny od paliw kopalnych, charakteryzuje się wysokim poziomem bezpieczeństwa dostaw i niezależnością energetyczną oraz opiera się w znacznym stopniu na odnawialnej energii geotermalnej o szczególnych cechach, należy zezwolić Islandii na odstępstwo od niektórych wymogów w odniesieniu do opomiarowania określonych w art. 9a, 9b i 9c dyrektywy 2012/27/UE.
- (10) Biorąc pod uwagę fakt, że Islandia nie posiada infrastruktury gazu ziemnego i jest wyłączona z zakresu stosowania dyrektywy 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego, art. 9 i 10 dyrektywy 2012/27/UE w odniesieniu do opomiarowania gazu ziemnego i informacji o rozliczeniach nie powinny mieć zastosowania do Islandii.
- (11) Biorąc pod uwagę, że dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾ nie ma zastosowania do kogeneracji opartej na energii geotermalnej w Islandii, art. 14 i 15 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002, które są powiązane z dyrektywą 2004/8/WE, nie powinny mieć zastosowania do Islandii.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznik IV (Energia) do Porozumienia EOG.
- (13) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

S. LOSE

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniająca dyrektywę 92/42/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/8/oj>).

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr ...

z dnia ...

w sprawie zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika IV (Energia) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej ⁽²⁾.
- (3) Państwa EFTA nie zostały uwzględnione w głównym celu UE w zakresie efektywności energetycznej, zgodnie z którym oszczędności energii do 2020 r. mają wynieść 20 %. Art. 3 dyrektywy 2012/27/UE powinien mieć zastosowanie do państw EFTA, z wyjątkiem przepisów art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 3 ust. 5.
- (4) Państwa EFTA nie zostały uwzględnione w głównym celu UE w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., który wynosi co najmniej 32,5 %. Art. 1 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 nie powinien mieć zatem zastosowania do państw EFTA. Zamiast tego państwa EFTA powinny ustalić krajowe orientacyjne wartości docelowe w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r.
- (5) Odstępstwa dla Islandii mają zapewnić, by wdrożenie środków efektywności energetycznej było racjonalne pod względem kosztów i odpowiednio dostosowane do jej odizolowanego i niemal wolnego od paliw kopalnych systemu energetycznego, który charakteryzuje się wysokim poziomem bezpieczeństwa dostaw i niezależnością energetyczną. W Islandii odnawialna energia geotermalna o szczególnych właściwościach wykorzystywana jest na szeroką skalę, co wymaga odstępstwa od niektórych wymogów w odniesieniu do opomiarowania określonych w art. 9a, 9b i 9c.
- (6) Art. 5 dyrektywy 2012/27/UE odnosi się do minimalnych norm charakterystyki energetycznej zawartych w art. 4 dyrektywy 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Zgodnie z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 135/2022 Islandia jest zwolniona ze stosowania dyrektywy 2010/31/UE. W związku z tym obowiązki w zakresie minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej budynków powinny wynikać z ustawodawstwa krajowego Islandii.
- (7) Udział energochłonnego przemysłu Islandii jest nieproporcjonalnie wysoki, co skutkuje obowiązkiem oszczędności, który przewyższa kilkakrotnie średnią UE. 88 % energii pierwotnej w Islandii pochodzi ze źródeł odnawialnych, a koszt energii elektrycznej i ciepła jest niski, co oznacza mniejsze oszczędności optymalne pod względem kosztów. W związku z tym, zgodnie z art. 7 ust. 1, Islandia powinna osiągnąć nowe oszczędności w każdym roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. równoważne 0,24 % rocznego zużycia energii końcowej, uśrednionego dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.
- (8) Islandia nie posiada infrastruktury gazu ziemnego i zgodnie z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 93/2017 jest wyłączona z zakresu stosowania dyrektywy 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego. W związku z tym art. 9 i 10 dyrektywy 2012/27/UE w odniesieniu do opomiarowania gazu ziemnego i informacji o rozliczeniach gazu ziemnego nie powinny mieć zastosowania do Islandii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210.

- (9) Zgodnie z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 151/2006 dyrektywa 2004/8/WE w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii nie ma zastosowania do kogeneracji opartej na energii geotermalnej w Islandii. Art. 14 i 15 dyrektywy 2012/27/UE zmienionej dyrektywą (UE) 2018/2002 dotyczące kogeneracji są powiązane z artykułami dotyczącymi kogeneracji zawartymi w dyrektywie 2004/8/WE. Islandia zaspokaja już 90 % całkowitego zapotrzebowania na ciepło za pomocą energii geotermalnej i nadal promuje rozwój kogeneracji opartej na energii geotermalnej w ramach uregulowań krajowych tam, gdzie jest to technicznie wykonalne. W związku z tym art. 14 i 15 nie powinny mieć zastosowania do kogeneracji opartej na energii geotermalnej w odniesieniu do Islandii.
- (10) Przyznano dodatkową elastyczność stosowania art. 5 i 20 dyrektywy 2012/27/UE. W art. 20 ust. 5 odniesienie do art. 5 ust. 1 należy zastąpić odniesieniem do art. 5, aby umożliwić wypełnienie obowiązków wynikających z całego art. 5 za pomocą składek przekazywanych do funduszu.
- (11) Dyrektywa 2012/27/UE uchyła dyrektywę 2004/8/WE⁽³⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu EOG i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki II i IV do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 6 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE) w rozdziale IV załącznika II do Porozumienia EOG dodaje się, co następuje:

„zmieniona:

- **32012 L 0027:** dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”.

Artykuł 2

W załączniku IV do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pkt 24 (dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) otrzymuje brzmienie:

„**32012 L 0027:** dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1), zmieniona:

- **32018 L 2002:** dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210).

Do celów niniejszego Porozumienia przepisy tej dyrektywy odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 lit. a) oraz art. 7 ust. 1 akapit trzeci nie mają zastosowania do państw EFTA;

- b) w art. 3 ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Zgodnie z art. 3 i art. 7–12 rozporządzenia (UE) 2018/1999 każde państwo EFTA określa krajową orientacyjną wartość docelową w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r. w oparciu o zużycie energii pierwotnej lub końcowej bądź energochłonność w ramach swojego odpowiedniego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu.«;

- c) w art. 5 ust. 1, po słowach »art. 4 dyrektywy 2010/31/UE« dodaje się słowa »lub, w odniesieniu do Islandii, obowiązków wynikających z ustawodawstwa krajowego«;

- d) w art. 7 ust. 1 lit. b) dodaje się zdanie w brzmieniu:

»W drodze odstępstwa od wymogu określonego w zdaniu pierwszym niniejszej litery, Islandia musi osiągnąć nowe oszczędności w każdym roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. równoważne 0,24 % rocznego zużycia energii końcowej, uśrednionego dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.«;

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.

- e) art. 9 nie ma zastosowania do Islandii w odniesieniu do opomiarowania gazu;
 - f) w art. 9a ust. 1, po słowach »rzeczywiste zużycie energii« dodaje się słowa », lub – w przypadku Islandii – równoważne zużycie energii,«;
 - g) art. 9a i 9c nie mają zastosowania do systemów ciepłowniczych w Islandii mających mniej niż 1 500 użytkowników końcowych;
 - h) art. 9b nie ma zastosowania do Islandii;
 - i) art. 10 nie ma zastosowania do Islandii w odniesieniu do informacji o rozliczeniach zużycia gazu;
 - j) w art. 20 ust. 5 odniesienie do art. 5 ust. 1 odczytuje się jako odniesienie do art. 5;
 - k) art. 14 i 15 nie mają zastosowania do Islandii w odniesieniu do kogeneracji opartej na energii geotermalnej.”;
2. w pkt 26 (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE) dodaje się, co następuje:
- „zmieniona:
- **32012 L 0027:** dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. (Dz. U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”.

Artykuł 3

Teksty dyrektywy 2012/27/UE i dyrektywy (UE) 2018/2002 w językach islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący / Przewodnicząca

Sekretarze

Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Deklaracja państw EFTA do decyzji nr [...] w sprawie uwzględnienia w Porozumieniu EOG dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE

[do przyjęcia wraz z decyzją i opublikowania w Dz.U.]

Uwzględnienie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE w Porozumieniu EOG rozszerza wspólne ramy regulacyjne w zakresie środków na rzecz promowania efektywności energetycznej na państwa EFTA. Państwa EFTA nie zostały uwzględnione w głównym celu UE w zakresie efektywności energetycznej. Wyznaczyły one jednak następujące orientacyjne krajowe wartości docelowe w zakresie efektywności energetycznej:

- Rząd Islandii wyznaczył krajowy cel zakładający zwiększenie efektywności zużycia energii do 2030 r. o 25 % w porównaniu z 2015 r. Cel ten jest celem międzysektorowym i zakłada zmniejszenie energochłonności, tj. stosunku zużycia energii (końcowej) do realnego PKB skorygowanego o PPS. Wskaźnik ten jest częścią prognozy dotyczącej energii publikowanej co roku przez islandzką Agencję Środowiska i Energii.
- W dniu 6 listopada 2020 r. parlament Liechtensteinu (Landtag) przyjął strategię energetyczną na 2030 r., w której krajowa wartość docelowa w zakresie efektywności energetycznej wynosi 20 % w porównaniu z 2008 r. Głównymi elementami przyczyniającymi się do wzrostu efektywności w okresie do 2030 r. są renowacje budynków, wysoce energooszczędne nowe budynki oraz poprawa efektywności oświetlenia, napędów silnikowych i urządzeń gospodarstwa domowego. Zarówno wykorzystanie elektrycznych pomp ciepła na potrzeby zaopatrzenia w ciepło, jak i elektryfikacja transportu doprowadzą w przyszłości do znacznego zastąpienia paliw kopalnych. Co roku sporządzane jest sprawozdanie na temat realizacji celów (w ramach sprawozdania monitorującego dla parlamentu).
- Parlament Norwegii (Storting) wyznaczył krajowy cel zakładający większą o 30 % efektywność zużycia energii do 2030 r. w porównaniu z 2015 r. [projekt ustawy St. 25 (2015-2016)]. Cel ten jest celem międzysektorowym i zakłada zmniejszenie energochłonności, tj. stosunku energii wyjściowej (pierwotnej) do realnego PKB. Ministerstwo Energii przedstawia roczne sprawozdania dotyczące tego celu w sprawozdaniu dla parlamentu Norwegii (biała księga) na temat budżetu państwa.